

La Petra i la Maria Salvaterra

Artés

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Campanar de l'antiga església de Santa Maria.

Coordenades:

Latitud: 41.79966
Longitud: 1.95083
UTM Est (X): 412838
UTM Nord (Y): 4628065

Classificació

Número de fitxa 08010 - 77
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Publicat
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Restes de l'antiga església de Santa Maria d'Artés](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 23/01/2007 - 01:00

Descripció

La Maria Salvaterra i la Petra eren dues campanes d'Artés. La primera era la campana principal, la més gran i bonica; també sonava per avisar de tempestes i incendis. Quan el perill havia passat, totes dues repicaven

conjuntament.

Un dia, quan el campaner feia sonar la Petra, es va desfer la corda que lligava la campana i el va matar (realment resulta molt perillós fer de campaner a Artés).

El bisbat va decidir fondre la campana com a càstig, però el poble es desplaçà fins a Vic per demanar clemència. Finalment, es va decretar que estigués lligada durant cinc anys amb cadenes. Transcorreguts aquests anys se la va deslligar públicament i, per celebrar la fi del captiveri, es va celebrar una missa solemne d'acció de gràcies, a la qual van assistir totes les autoritats. Després, les campanes van repicar el toc d'alegria.

Durant la guerra (cal suposar civil), la Maria Salvaterra es va trencar a trossets petits. Alguns d'aquests trossos es van fondre en fer l'actual campana.

Observacions:

La recopilació de les llegendes és el fruit d'un treball fet per les escoles de la comarca, que les van transcriure, relatar i il·lustrar. En aquest cas prové del Col·legi Santa Maria i la font d'informació fou la Lluïsa Plans.

Bibliografia

TORAL, Jordi; QUINTANA, Joan Ramon i IGLESIAS, Marc (1996). "La Petra i la Maria Salvaterra", dins Llegendes i contalles del Bages. La memòria mítica dels nostres avis. Angle editorial. Manresa.

